

सोढा-¹सोढी-सहिता-त्री, साहयिता-त्री, सिसहिषिता-त्री, सासहिता-त्री ;
 इति समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकवहतिवत् (1582) बोध्यानि ।
²परिषहमाणः-निषहमाणः-विषहमाणः, ³विसहनेकृत्य, ⁴साह्वान्, ⁵सह्यम्,
⁶पृतनाषाट्-ऋताषाट्-तुराषाट्, ⁷सहनः, ⁸सहमानः, ⁹सहिष्णुः, ¹⁰साहयः,
¹¹सर्वसहः-शत्रुसहः, ¹²सर्वसहा, भोक्तुं ¹³सहमानः,

1. तादेरार्धधातुकस्य 'तीषसह—' (7-2-48) इतीड्विकल्पः । इदपक्षे सहिता ।
 इडभावपक्षे 'सहिवहोरोद् अवर्णस्य' (6-3-112) इत्योकारः । 'हो ढः'
 (8-2-31) इति ढत्वम् । तकारस्य धत्वम्, तस्य छुत्वेन ढकारः । 'ढो ढे लोपः'
 (8-3-13) इति पूर्वढकारस्य लोपः । 'पर्जन्यवह्नक्षणे प्रवर्तते' (परि. 120) इति
 न्यायेन ओकारस्य 'दूलोपे—' (6-3-111) इति दीर्घः । एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम् ।
2. 'परिनिविभ्यः सेवसितसयसिबुसह—' (8-3-70) इति षत्वम् ।
3. 'विसहने' इति साक्षात्प्रभृतिषु (1-4-74) पाठात् विपूर्वकत्वेऽपि 'परिनि-
 विभ्यः—' (8-3-70) इति षत्वं न । विपूर्वकात् सहतेः ल्युटि साक्षात्प्रभृतिषु
 पाठात् कृजो योगे गतिसंज्ञायाम्, 'समासेऽनन्पूर्वे—' (7-1-37) इति क्त्वाप्रत्य-
 यस्य ल्यबादेशे, गणे निपातनादेव एदन्तत्वम् । विसहनेकृत्य=क्षान्त्वा इत्यर्थः ।
4. 'दाश्वान् साह्वान् मीढांश्च' (6-1-12) इत्यत्र निपातनात् छन्दसि, लोके च
 सहतेः कसौ परस्मैपदम्, उपधादीर्घत्वम्, अद्विर्वचनत्वम्, अनिदृत्वं च ।
 'साह्वान्=वलाहकः' इति काशिका (6-1-12) ।
5. 'शकिसहोश्च' (3-1-99) इति यत् । ण्यतोऽपवादः ।
6. 'छन्दसि सहः' (3-2-63) इति ण्विप्रत्ययः । णित्वादुपधावृद्धिः । प्रत्ययः
 सर्वलोपी । 'अन्येषामपि दृश्यते' (6-3-137) इति पूर्वपदस्य दीर्घः । 'सहः
 साढः सः' (8-3-56) इति मूर्धन्यादेशः । द्वितीयादिषु तु 'सहः पृतनतभ्यां
 च' (8-3-109) इति षत्वम् । एवं जलाषाट् इत्यादिषु चेति बोध्यम् ।
7. 'अनुदात्तेश्च हलादेः' (3-2-149) इति ताच्छीलिको युक् ।
8. सोढुं शत्रोतीत्यर्थे 'ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु—' (3-2-129) इति चानश् ।
9. ताच्छीलादिषु कर्तृषु 'अलंकृच...सहचर इष्णुच' (3-2-136) इतीष्णुच्प्रत्ययः ।
10. ण्यन्तात् कर्तरि, 'अनुपसर्गात्...साहिभ्यश्च' (3-1-138) इति शप्रत्ययः ।
 प्रत्ययस्य शित्वात् 'कर्तरि शप्' (3-1-68) इति शप् । साहयतीति साहयः ।
11. सर्वं सहते इति सर्वसहः । 'संज्ञायां भृतृवृजिधारिसहि—' (3-2-46) इति
 खच्प्रत्ययः । 'अरुद्विषत्—' (6-3-67) इति पूर्वपदस्य मुमागमः । सर्वसहः=
 अतीव सहमबुद्धिः । एवं शत्रुसह इत्याद्यपि ।
12. 'पूःसर्वयोर्दारिसहोः' (3-2-41) इति खच् । पूर्ववत् नुम् । सर्वसहा=
 बहुमती । संज्ञाऽत्र ।
13. 'शकृषृषज्ञागलाघटरभलभक्रमसह—' (3-4-65) इति सहधातौ उपपदे धातो-
 स्तुमुन् ।